

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **Mgr. L. Z.**, bytem X, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Ječná 7, 120 00 Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.8.2011 č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Žalobce podal žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 19.4.2011. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobci přiznán invalidní důchod podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, pro invaliditu I. stupně. Správní orgán vycházel z posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 2.11.2010, kterým byl žalobce uznán od 20.8.2010 invalidním pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce podal námitky, které odůvodnil tím, že již v roce 2002 u něho proběhla první hospitalizace. Z tohoto důvodu žádá o přiznání invalidního důchodu od roku 2002, tj. ode dne vzniku invalidity. Česká správa sociálního zabezpečení v rámci námitkového řízení nechala vypracovat nový posudek o invaliditě žalobce, ze kterého zjistila, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobce je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., jedná se o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) výše uvedeného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

poklesla pracovní schopnost žalobce o 45 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno shodně s posudkem Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 2.11.2010, tj. k 20.8.2010.

Žalobce namítá, že žalovaná v průběhu správního řízení nepostupovala tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V rozhodnutí o námitkách uvedla, že není možné posoudit zdravotní stav žalobce zpětně k roku 2002 vzhledem k tomu, že nejsou k dispozici zprávy a lékařské nálezy z průběžného léčení za období od 19.12.2002 do 20.8.2010. Při rozhodování vycházela žalovaná z posudku o invaliditě ze dne 19.7.2011, ve kterém je zmíněno, že žalobce byl dopisem ze dne 1.7.2011 vyzván, aby předložil kopie lékařských nálezů od roku 2002 do 31.12.2010, které dokladují invaliditu, přičemž žalobce některé dokumenty doložil. Žalovaná se snažila přenést důkazní břemeno na žalobce, žalobce se snažil vyhovět a předložil dokumenty, které předložit mohl. Navzdory jeho aktivitě však žalovaná rozhodla, že pro údajný nedostatek důkazních prostředků pro stanovení vzniku invalidity se obdobím před 20.8.2011 vůbec nebude zabývat. Žalovaná se sama přitom vůbec nepokusila o zjištění skutkového stavu, například vyžádáním zpráv z Psychiatrické léčebny Jihlava nebo Psychiatrické kliniky VF Brno. Žalobce uvádí, že i kdyby se opravdu nepodařilo dohledat žádnou zdravotnickou dokumentaci i pak se domnívá, že lékaři mohou z povahy jeho nemoci dovodit, zda se jedná o nemoc, která je obvykle neměnná nebo o nemoc, která se určitým způsobem vyvíjí. Odkazuje například na posudek MUDr. X ze dne 20.8.2011, která nehovořilo žádném zlomu v průběhu jeho choroby a z nějž lze dovodit, že míra poklesu pracovní schopnosti byla víceméně stále stejná.

Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 5.1.2012 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Vznik invalidity posudková komise stanovila dnem 20.8.2010. V odůvodnění posudku je uvedeno, že první ataka psychiatrického onemocnění se objevila již v roce 2010, léčen je od roku 2002, kdy dochází ke stálému cyklování epizod mánie a deprese v rámci základní diagnózy v mírnějších intenzitách, které dovolovaly nepřerušené pracovní zařazení. Potříkrát v anamnéze došlo k plnému obrazu mánie, která gradovala až do agitovanosti a agresivity a vedla k nedobrovolné psychiatrické hospitalizaci. Dlouhodobá hospitalizace v roce 2002 v Psychiatrické léčebně Jihlava a následně na PK v Brně vedla postupně ke kvalitní remisi, pracovní neschopnost byla na doporučení psychiatra ukončena po předchozím prodloužení podpůrní doby o půl roku. Při vstupní zdravotní prohlídce v únoru 2007 byla schválena práce právníka. Ke druhé závažné atace dochází koncem roku 2007, kdy se uskutečnila měsíční hospitalizace v Psychiatrické léčebně Jihlava, po následných dalších 3 týdnech doporučuje psychiatr uschopnění. V průběhu následných 2 let při sporadických návštěvách psychiatra konstatována plná remise onemocnění. V květnu 2010 přijat k poslední hospitalizaci pro zakolísání v rámci schizoafektivní psychózy, opět pobyt v Psychiatrické léčebně Jihlava. Protože při propuštění nebyly shledány pozitivní psychotické příznaky, nedošlo již k dokonalé stabilizaci do normoforie, při větší pracovní zátěži je nebezpečí opětné dekompenzace. Proto rekomandována psychiatrem a souhlasně Posudkovou komisí MPSV ČR činnost s vyloučením nadměrného stresu a přetížení při plnění úkolů. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu 15.8.2011 je schizoafektivní psychóza smíšené symptomatologie (anamnesticky se symptomatikou paranoidní schizofrenie), po poslední dekompenzaci v květnu 2010 nebylo dosaženo kvalitní

remise, přetrvává subdeprese, lehčí tenze, epizodické somatické potíže a sklony k podrážděnosti, viditelný je již i postpsychotický defekt týkající se intelektových funkcí, který byl potvrzen při psychiatrickém vyšetření ze dne 20.8.2010. Vedlejší příčinou je vertebrogenní postižení a artróza pravého kyčelního kloubu s potížemi a léčbou v anamnése, t.č. potíže nejsou, neléčen, cukrovka a hypertenze je korigována zavedenou léčbou. Tato zmíněná postižení jsou bez posudkového dopadu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. pol. 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %, tato se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Zdravotní stav byl posouzen v souladu se závěry prvoinstančního posudku včetně data vzniku invalidity dnem psychiatrického vyšetření 20.8.2010. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti byla v uvedeném rozpětí 30 – 45 % zvolena horní hranice s ohledem na délku trvání onemocnění, charakter atak a reziduální symptomatologii, přičemž bylo přihlédnuto k vlivu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Právě z těchto důvodů nelze určit dřívější datum vzniku invalidity, protože dosažená remise byla vždy natolik kvalitní, že umožňovala posuzovanému pokračovat po určitém období léčby, ve kterém pobíral dávky v nemoci, v předchozím zaměstnání a ukončení pracovní neschopnosti vždy doporučil psychiatr.

Při jednání soudu právní zástupce žalobce poukázal na to, že Posudková komise MPSV ČR v Praze neřešila, zda nemoc se může zhoršovat nebo může dojít k jejímu zlepšení z hlediska zpětnosti, dále poukázal na to, že žalobce byl třikrát hospitalizován v psychiatrické léčebně a z důvodu onemocnění přišel třikrát o zaměstnání. Poukázal na délku pracovních neschopností po hospitalizacích a také na to, že žalobce po určitou dobu pracoval u svého otce, tedy pravděpodobně za zvýhodněných a lehčích podmínek, než by tomu bylo u jiných zaměstnavatelů. Z tohoto důvodu navrhoval, aby byl vypracován doplňující posudek, ve kterém by se komise měla vyjádřit k tomu, zda onemocnění, kterým žalobce trpí, se zhoršuje, tzn. zda od roku 2002 mohlo dojít k jeho zhoršení a dále, aby se řádně vypořádala se všemi lékařskými zprávami, které má k dispozici.

Zástupkyně žalované uvedla, že v daném případě bylo posuzováno, jak zdravotní stav ovlivňuje pracovní schopnost účastníka řízení a pokles jeho pracovní schopnosti. V této souvislosti předložila osobní list důchodového pojištění žalobce, ze kterého vyplývá, že jeho výdělky výrazně nepoklesly, naopak např. v roce 2007 byl jeho výdělek 541.087,-- Kč, takže tato skutečnost nesvědčí o tom, že by nemoc způsobovala pokles jeho pracovní schopnosti a s tím spojený pokles výdělku.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném vyšetření. Pro účely přezkumného soudního řízení ve věcech nároků z důchodového zabezpečení je k takovému posouzení ze zákona povolána Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů), která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žadatele, ale i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě i když v oblasti rozhodování o důchodech je pojem invalidity pojmem právním a právní závěr o invaliditě patří do pravomoci soudu. Posudek uvedené komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s.ř.s., tedy podle své úvahy a s přihlédnutím ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedli účastníci. Nařízení a

provedení důkazu posudkem Ministerstva práce a sociálních věcí, resp. jeho posudkové komise, je soudu výslovně předepsáno výše uvedeným zákonným ustanovením, přičemž tento důkaz bývá zpravidla rozhodujícím, jestliže splňuje předpoklady své úplnosti a přesvědčivosti. Tyto předpoklady spočívají v tom, zda se posudková komise dostatečně vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění závěru o zdravotním stavu a pracovní schopnosti posuzovaného. V projednávané věci dospěl soud k závěru, že posudek vypracovaný Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze dne 5.1.2012 předpoklady úplnosti a přesvědčivosti splňuje. Posudková komise zasedala v úplném složení za přítomnosti odborné posudkové lékařky a odborného psychiatra podle povahy zdravotního postižení žalobce. Při vypracování posudku vycházela komise z lékařské dokumentace žalobce, na jejímž podkladě vyhodnotila vývoj jeho zdravotního stavu a přihlédla i ke nejnovějším odborným nálezům z psychiatrie a zejména k lékařským zprávám z Psychiatrické léčebny Jihlava a Psychiatrické kliniky FN Brno. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení data vzniku invalidity žalobce proto není žádných pochyb. Posudková komise přihlédla i k vlivu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost žalobce využívat dosažené vzdělání a na schopnost pokračovat ve výdělečné činnosti. Datum vzniku invalidity dnem 20.8.2010 odůvodnila tím, že dosažená remise byla vždy natolik kvalitní, že umožňovala posuzovanému pokračovat po určitém období léčby, ve kterém pobíral dávky v nemoci, v předchozím zaměstnání a ukončení pracovní neschopnosti vždy doporučil psychiatr. Soud s tímto hodnocením souhlasí, neboť vyplývá i ze samotného přehledu zaměstnání žalobce, který po ukončení pracovní neschopnosti se vždy na dlouhé období zapojoval do pracovního procesu. Ze všech těchto důvodů shledal soud žalobu jako nedůvodnou, a proto rozhodl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., jak uvedeno ve výroku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a Česká správa sociálního zabezpečení nemá ze zákona na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. února 2012

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová